

Hjemmesygeplejerske i Vejrup

Af Sofie Ibsen

(1985)

Jeg var elev på Åndssvageanstalten i Ribe i 2år fra 1928 til 1929. Det var et sørgeligt syn med syn med alle de åndssvage, men man lærte dem at kende og at holde af dem, de var som børn. Mens jeg var der, søgte jeg ind som elev på Brørup sygehus, hvor jeg begyndte den 1 maj 1930. Dengang var det nok når man havde været på almindelig højskole, hvilket jeg havde været i Børkop i 1926. De tre første måneder på sygehuset var uden løn, derefter 30 kr. om måneden det første år og 50 kr. det sidste år.

På sygehuset var der stor respekt for for overlægen og oversygeplejersken. Når der var stuegang, skulle alt være i orden, ingen krøller på lagen eller sengetøj og vi var på efternavn og sagde De. I dag er det fornavn og du.

Nattevagten på sygehuset var dengang fra kl. 19,00 om aftenen, hvor der først skulle besørges noget rengøringsarbejde. selve nattevagten gik fra 19,30 til kl. 6,30 næste morgen, hvorefter man så skulle hjælpe med at vaske patienterne. Derefter skulle man vaske spædbørnene, for til sidst at lave noget laboratoriearbejde. Nattevagten gik over 14 dage ad gangen.

Efter afsluttet eksamen tog jeg til Dr. Blads fødeklunik i København, uden løn. Jeg skulle være der i to måneder, men blev der i tre måneder, de måneder uden løn, men for den tredje måned fik jeg 80,- kr. På klinikken havde vi mange fødsler og patienterne måtte ikke røre sig i sengen de første tre dage, så vi måtte hjælpe dem med alt. 10 dage gik der før de måtte komme op, hvolket var skyld i årebetændelse og blodpropper.

I dag er de oppe efter efter nogle timer og mange bliver sendt hjem efter 8 til 10 timer. Da jeg kom på klinikken, var de så "moderne" at patienterne dagen efter fødslen, men der gik stadig 10 dage inden de kom hjem.

De 80,00 kr. jeg fik for den sidste måned skulle gemmes til hjemreisen, så hvis jeg ville i Tivoli eller Zoologisk have, skulle det være de dage i ugen man kunne komme ind for 50 ører, det var for elever og soldater. Skulle jeg i byen så cyklede jeg, da der ikke var penge til sporvogn. I August 1933 kom jeg til Sindssygehospitalet i Middelfart, hvor jeg skulle være i 6 måneder. Det hørte med til min uddannelse. Mens jeg var der blev Vejrup kommune og Sygekassen enige om at ansætte en hjemmesygeplejerske. Viktor Larsen var kasserer i Sygekassen og ham der skulle ordne det. En dag fik jeg et brev fra ham, om jeg kunne tænke mig at blive hjemmesygeplejerske

i Vejrup. Jeg var noget betænkelig ved det, da jeg var opvokset i sognet og alle kendte mig. Dengang var der forskel på folk, nogle var højt oppe og andre, andre nede, men jeg sagde ja, og har aldrig fortrudt det, alle var flinke og imødekommende. Så blev det aftalt, at Viktor Larsen og jeg skulle mødes på Kolding banegård og derfra

ud og købe ind i en forretning, hvad der skulle bruges i sygeplejen. Vi fandt hinanden, trods det at Viktor Larsen ikke kendte mig og jeg ikke ham. Vi købte det der skulle bruges, såsom forbindelse, bækkener og udskylningsapparater. Sprøjter var der ikke brug for, da penicilinet var nyt og meget dyrt. Var der betændelser, bylder, barselsfeber eller lungebetændelse, så var det varme omslag, som skulle skiftes 2 gange dagligt. Var det lammelse eller hjerne blødning eller børnelammelse, så var massage, det havde jeg heldigvis lært på sygehuset. I dag sendes de optræning på sygehusene.

V. Vejrupvej 12 Vejrup, hvor Sofie Ibsen havde sit hjem fra 1935 til 1962

Jeg begyndte den 1 februar 1934 som hjemmesygeplejerske i Vejrup, med en månedsløn på 125,- kr. plus lidt tilskud til cykel. Deraf betalte jeg 20 kr. til husleje og 20 kr. til kost. Jeg cyklede rundt i sognet i al slags vejr, i dag kører vi i bil. Vi havde ret mange hjemmefødsler, så var der besøg 2 gange dagligt de første 3 dage, der efter 1 gang daglig i 10 dage. Der var endnu ikke sundhedsplejersker, så kom flere gange det første år for at veje barnet.

dengang var det døgnpleje, så der blev sendt bud hvis der var dødsfald om natten. Nogle steder blev jeg hos patienten om natten, hvis vedkommende var alvorligt syg.

Den 1 oktober 1935 holdt jeg op, da jeg skulle giftes med en landmand. Der var nok at lave for os begge to, da landbruget ikke var så mekaniseret dengang som nu.

Efter mig kom frk. Nielsen, som blev 1 år, så kom frk. Rasmussen, som blev i 19 år, efter hende kom frk. Thoustrup, som blev i 1½ år. Medens disse forskellige var der, havde jeg af og til nogle måneder, hvis sygeplejersken havde ferie, eller der slet ingen var.

Da den sidste var rejst, kom Møller Schmidt, som da var sygekasseformand og spurgte om jeg ville tage sygeplejen til de fik en anden, da folk var utilfredse med at der slet ingen var. Møller Schmidt sagde det var 1 måned. Jeg begyndte den 1 april 1958 og der gik 1 år, fordi det blev bestemt at Vejrup og Glejbjerg skulle sammenlægges sygeplejemæssigt. den 1 april 1959 blev jeg afløser for frk. Holm, der boede i Glejbjerg og også havde Vejrup. Så fra den tid kørte min mand, Hans Ibsen med mig, da jeg ikke havde kørekort. Min løn hentede jeg på kommunekontoret i Agerbæk, 4,65 kr. pr. time. Den 1 oktober 1960 blev jeg afløser for fru Riber i Nykirke, hun havde aldrig haft en afløser. Så var jeg afløser begge steder indtil 1970 da Glejbjerg kom under Holsted kommune og Nykirke og Vejrup kom under Bramming kommune. Fra den 1 april 1970 var jeg afløser for sygeplejersken i Gørding, der også havde Vejrup og indtil den 1 marts 1980 var jeg til rådighed for de forskellige sygeplejersker i Bramming, Darum og Gørding.

Det blev til i alt 22 år og ikke som Møller Schmidt sagde, 1 måned.

Det var en dejlig tid, folk var flinke og venlige og jeg Bramming kommune taknemlig fordi de ville bruge mig og tak til de forskellige sygeplejersker, som jeg har arbejdet sammen med.

der er i Bramming kommune nu 7 sygeplejersker + en ledende, som tager imod besked fra læger og sygehuse, hvorefter hun giver besked videre.

Da jeg begyndte i 1934 måtte jeg hver dag kl. 14,30 gå hen til læge Iversen og få besked
Angående hjælpemidler er der meget nu. Der er depot, hvor alt er, sprøjter , forbindin-
ger, blodtryksmåler, hospitalsseng og meget mere.

Sofie Ibsen, Storegade 14 Vejrup 6740 Bramming. Født i København 1905. Sygeplejeelev på Brørup sygehus 1930 til 1933. Ansat 1934 som hjemmesygeplejerske i Vejrup. (årbog 1985)

Red. Sofie og Hans Ibsen som man så dem i bybilledet i Vejrup (arkivfoto)